కటకటాలు

తమిరిశ జానకి

అసలీ పెపంచాన్ని నమ్మకూడదయ్యా! అదేలే పెపంచమంటే మనుసులే. మనిసిని మనిసి నమ్మకూడదయ్యా! మనిసిని మనిసి నమ్మక మానులు నమ్ముతాయా అనడక్కు మరి. ఓ మనిసిని ఇంకో మనిసి నమ్మేడూ అంటే అందులో ఏదో తిరకా సుందన్నమాటే. నేను నీతో నిన్ను నమ్ముతున్నాను అన్నానంటే అందులో ఏదో ఉందన్నమాటే, ఏవిటనమగు. అవసర మైనప్పుడు ఓ బీడీముక్క వడేత్తావని. దానిక్కూడా నిన్ను నే నమ్మకపోతే ఇంక ఈ కటకటాల్లో మనం బతికేదెట్టా? ఎవరో ఏమన సెప్పాడు, సుమతి సెప్పాడు అంటారుగానీ అనుభవంతో ఎవరు సెప్ప లేరయ్యా? నే ననుబవించిన జీవితాన్నిబట్టి ఆళ్లకి రెండు రెట్లు నే సెప్పగల్ను. ఏంటోలే ఏం సెప్పడానికి మొదలెట్టి ఎక్కడికి పోతన్నానో నాకే అంతు బట్టదు.

ఏంటిట్టా వాగుతున్నాడీడు. పొరబాటున పిచ్చాసుపత్రిలో ఎయ్యాల్సినోడిని కిష్ణ జన్మస్థానంలో ఎయ్యలేదు గదా అని ఆలో చిస్తన్నావా? అసలు నిజం సెప్పాలంటే ఈ పెపంచంలో ఎవడికి పిచ్చిలేదు సెప్పు. పెద్దయినాక ఉద్దరిస్తాడని ఆశలు పెట్టుకుని కంటికి రెప్పలా నన్ను పెంచి పెద్దజేసిన మా యమ్మకి పిచ్చికాక మరేటి?

కావల్సినోడు గదానని వరసకి మావయ్యే చలపతిని నమ్మకున్న నాకు పిచ్చిగాదూ? తప్పుడుపన్లుసేత్తే జైల్లోఏత్తారని తెల్సి గూడా తప్పుడుపన్లుసేసి జైల్లో కూకునే ఈళ్ళంతా పిచ్చోళ్లుగాదూ? ఆళ్ల శరీరాల్ని మాత్రమే బందించి, ఏళకింత బడేసి మేపుతున్న ఈ ఆపీసర్లు పిచ్చోళ్లు గాదూ? ఏటో సెప్పడం మొదలెడితే యినే సెవి లేపోయినా సెప్తానే ఉంటాను అది సరేకానీ గురూ ఇంతకీ నువ్వు...అంటు న్నానని అనుకోమాక...నువ్వు సూత్తే బుద్దావతారంలా గున్నావ్ నిన్ను జైల్లోకి తోసిన పిచ్చోళ్లెవరంట?'

అంతవరకూ రంగడి మాటలు వింటున్న నారాయణ నవ్వి ఊరుకున్నాడు.

మళ్లీ అందుకున్నాడు రంగడు. 'రేపే నిన్ను యిడుదల సేత్తారన్నావ్. ఇంకా ఆ దిగులెందుగ్గురూ!

ఔనేఁ! కటకటాల్లో ఉన్నంతకాలం కడుపుకి కూడైనా దొరుకుద్ది. కటకటా

లవతలి తిండికి కటకటలాడి సోవల్సిందేగా! మనదేశంలో దరిద్రం సవుద్రంలో నీరులా తరగదుగా? ఆ! సరేగాని గురో! నీ గురించి కాస్తంత సెవినెయ్యరాదూ? యింటాను.'

మళ్లీ చిరునవ్వు తప్ప సమాధానం లేదు నారాయణదగ్గిర్నించి.

'పోనీ నా కత సెప్తాను యింటావా?' అడిగాడు రంగడు.

చెప్పమన్నట్టు తలూపాడు నారాయణ.

'నా సిన్నతనం అయ్యసావుని సూసింది. కన్నతల్లి, కావల్సినంత డబ్బు మిగిలాయి. మా అమ్మకి నేనంటే ఎర్రిపేమ. అస్తమానం అనేది నన్ను—

'నీకు బొత్తిగా లోకం తెలీదురా రంగా! ఓట్టా బతుకుతావో ఏమో మరి' అని. నా మీదెన్నో ఆశలు బెట్టుకుంది. కానీ ఏం లాబం? కొన్నాల్లకి ఆ అమ్మని కూడా కాలం మింగింది.

నీక్కావల్సినోడినంటూ వొచ్చి నన్ను చేరదీశాడు చలపతి మావ. నామీద జాలేసి గాదు. నా ఎనకాలున్న డబ్బుజూసి. ఆ సంగతి నాకేం దెల్సు. మావకో కూతురుంది. సాయిత్రి. అదీ, మావా నాతో బానే కబుర్లాడేవోరు. అత్తమ్మకి నేనంటే గిట్టేదిగాదు.

నా ఎనకున్న డబ్బు సూసి బరించేది గాబోలు పాపం.

నన్ను చేరదీసింది మొదలు నా సెవిలో మొగుతానే ఉన్నాడు మావ సాయిత్రిని నాకిచ్చి సేస్తానని.

నాకూ అదంటే సచ్చే యిష్టం. దానికీ దెల్సు నాపేమ.' మధ్యలో ఆపి కళ్లు తుడుచుకున్నాడు రంగడు. 'ఏడస్తన్నానా? లేదు. అబ్బె లేదు గురూ! ఏడవందే?' నన్నగా గొణుక్కుని మళ్లీ మొదలెట్టాడు.

'మా సాయిత్రిని సేసుకుని ఈ ఇంట్లోనే మాదగ్గిరే ఉండిపో అల్లుడా' అనేవోడు మావ.

సాయిత్రిమీద పేమతో అల్లేది సెప్తే దానికల్లా ఒప్పేసుకున్నాను. అలాటిది ఇదిగో ఇలా సూడు.

ఈ కాలు...ఓనాడు సాయిత్రి సెట్టెక్కి ఏవో పూలుకోసి బెట్టమనడిగింది. దాని కోసం సెట్టెక్కాను. నన్నేదో దడిపిద్దామనుకుందంట.

'బావోయ్' అంటా ఓకేక బెట్టింది. కొమ్మసివరగా కూసుని పైకి సూస్తూ పూలందుకుంటా ఉన్న, నే ఉలిక్కిపడి ఎనక్కి తిరిగి కిందకి సూశాను సాయిత్రి కేవైపోయిందోనని.

అంతే ఆ సూట్టంలో కాలు మడతపడి కొమ్మమీంచి జారి ఆ ఎత్తునించి నేల కరుసుకున్నాను. దానిపలితం ఈ ఎడం కాలుతో కాస్తంత కుంటుతున్నట్టుగా నడవాలి.

ఆ దినంనించీ సాయిత్రి నాకు దూరంగా ఉంటం మొదలెట్టింది. మాటలు తగ్గించింది. మావ కూడా ముందటిలా కబుర్లాట్టం మానేసుకున్నాడు.

అర్దం సేసుకునేపాటి ఇంగితం నాకుంటే మా అమ్మ అట్టా ఎందుకనాల్సొచ్చేది 'నీకు లోకం తెలీదురా' అని. అదీగాక ఆ కుంటికాలోడిని నే సేసుకోనని గారాబు కూతురు సాయిత్రి అల్లయ్యదగ్గిర గునిసేదని నాకేవెరుక.

ఓనాడున్నట్టుండి సక్కగా సింగారించుకుని నా దగ్గిరకొచ్చి కూసుని కబుర్లాట్టం మొదలెట్టింది సాయిత్రి.

అయిసైపోయాన్నేను. మాటాట్టం మానిన మావ కూతురు మళ్లీ మనసైనాకాడి కొచ్చిందనుకున్నా. ఇద్దరం కబుర్లాడు కుంటుంటే సేతిలో తెల్ల కాయితంతో వొచ్చాడు మావ.

'అడ్డొచ్చినట్టున్నానే. పోన్లే యిప్పుడే అన్నీ సెప్తూ యినిగించవన్లే నిన్ను. ఇప్పటికి దీనిమీదో సంతకం పారెయ్. యివరాలు ఆనక సెప్తాను' అన్నాడు వొస్తూనే తెల్ల కాయితంమీద సంతకం కావాలని సూపిస్తూ.

నాయంక మెత్తగా సూసి నవ్వింది సాయిత్రి.

'ఆ సంతక వేదో గమ్మునెట్టు బావా. నీతో ఓమంచి కబురు సెప్పాలి' అన్నాది.

నే సంతకం సెయ్యటం మావది తీసుకుపోటం సాయిత్రి కల్లల్లోకి సూస్తున్న నాకు దెలిస్తేగదా!

ఆ మరుసటిరోజు మావన్నాడు. 'ఒరే రంగా! సాయిత్రికో మాంచి సమ్మంధం వొచ్చిందిరా. ఈ నెల్లో దాని పెళ్లి సేసేద్దావని సూస్తన్నాను.'

తెల్లబోయాన్నేను. మావా నువ్వనేది? ...మరి మాటడలేపోయాను.

మళ్లీ అదేమాటన్నాడు మావ.

'అన్యాయం సేయకు మావా' అన్నాను. సాయిత్రి లేందే బతకలేను మావా అని సెప్పాను. బతిమాలాను. మంచిగా సెప్పాను. ఉహూ! ఎంత సెప్పినా ఏం లాబం? సివరి కన్నాడు సాయిత్రి కుంటికాలు మూలంగా నన్ను సేసుకోనన్నాదని.

ఏడవలేక నవ్వుకున్నా నేను. ఎవరికోసం నేను కుంటివాడినయ్యాను. నేను పేమించిన సాయిత్రికోసం కాదూ? సాయిత్రికి నామీద జాలికూడా లేదని తెల్సిపోయింది.

'సరే మావా ఇంక ఈ ఇంటో నే మసల్లేను. నే నెట్టైనా పోతా' నన్నాను.

'ఒరే ఎల్లేముందు ఇదోసారి సూసిపో' అంటా సూపించాడు మావ ఓ కాయితం.

ఔ నదే! కిందటి రోజు నే సేసిన సంతకం కిందగా ఉంది. పైన ఏం రాసుందో తెల్సా గురూ! నా కప్పుడప్పుడు మతి స్తిమితం తప్పుతూ ఉంటుందట. నాకు గ్యాపకం తక్కువట. అందుకని నా ఆస్తికంతకీ హక్కుదారుడుగా నా మావని పెట్టుకున్నానని నే రాసినట్టు. కింద నా సంతకం ఉందిగా.

కోర్టుకెక్కితే నేనే గెల్సి నిజానిజాలు బైటపడేవేమో? నా కెవిటో ఒల్లా పై తెలియలా?

అటు సాయిత్రీ లేదు. ఇటు అవ్వంతా కాజెయ్యాలని సూస్తన్నాడు మావ. అంతే ఆగలేపోయాను. ఉద్రేకం నంపుకో [illegible] లేపోయాను.

సెవంచంలో ఉన్న పిచ్చోళ్లల్లో నేనూ ఓ పిచ్చోడినయ్యాను. కోపంలో [illegible] బాదాను మావని. పావలేదుగానీ ఉచ్చుకంత నన్నైంది మావకి నా దెబ్బల్తో.

మావని నే సంపడానికి పెయత్నించినట్టూ కొద్దిలో మావకి పావు తప్పినట్టూ నా మీద కేసు బనాయించారు అయ్యా కూతుళ్లు. నాకు సచ్చేం ఎవరూ లేరు. పలితం ఇదుగో ఈ కటకటాలు.'

రెండు చేతుల్లోనూ మొహం దాచుకున్నాడు రంగడు.

ఆప్యాయంగా రంగడి [illegible] వెయ్యేశాడు నారాయణ.

'విడుదలయ్యాక ఇంకొన్నాళ్ళ దాకా ఇంటికి వెళ్ళలేదు. నాకా ఆస్తి వొద్దు, ఆ మనుషులూ వొద్దు. 'నేను జాగారిగానే సైనలెంతకాలం ఉంటాయ్,' చెప్పడం ముగించి కళ్ళు తుడుచుకుంటూ 'మరి గురూ! కాస్త నీ గురించికూడా విని పించు వింటాను. మళ్ళీ రేపెల్లి పోతావ్' అన్నాడు రంగడు.

'నా గురించి చెప్పుకోడానికి గొప్ప సంగతులేవీలేవు. కానీ ఇది మాత్రం నిజం. నేను ఏ నేరం చెయ్యకుండానే ఈ కటకటాల్లో కొచ్చాను. అయినా నువ్వడుగుతున్నావు కాబట్టి ఉన్నదేదో చెప్తాను' అంటూ మొదలెట్టాడు నారాయణ

'నాకు చిన్నప్పటి నించీకూడా కట కటాల ఇళ్ళంటే చాలా ఇష్టం. వీధివైపు వరండా, కటకటాలూ ఉన్న ఇళ్ళంటే మరీను నాకు. అటువంటి ఇళ్ళల్లో కట కటాల లోపల కూర్చుని వీధిలో వచ్చే పోయేవాళ్ళని చూడటం సరదా!

మా నాన్నతోటి అన్నమాటం అంటూ ఉండేవాడిని 'ఈ ఇల్లు బావులేదు నాన్నా! మంచి కటకటాల ఇల్లు కొన'మని

'నువ్వు పెద్దవాడివై, పెద్ద ఉద్యోగం చేసి మంచి కటకటాల ఇల్లు కట్టిస్తువు గానిలే' అనేవాడు నాన్న చిన్నగా నవ్వుతూ. ఓసారి నాన్నతో ఏదో ఊరె ళ్ళాను. బాగా చిన్నతనం. అక్కడ నాన్న స్నేహితుడి ఇంటికి దగ్గర్లోనే జైలుంది.

కటకటాలు

అప్పట్లో అది జైలని నాకు తెలియదుగా! ఆ జైలు చూద్దామని నన్నుకూడా తీసు కుని ఆ స్నేహితుడితో బయల్దేరాడు నాన్న.

'నాన్నా! ఈ ఇళ్ళు బావున్నాయి. మనంకూడా ఇందులో ఉందామా?' అన్నాను నేను లోపలికెళ్ళాక ఆ కటకటాల గదులు చూసి.

నా వీపుమీద చిన్నగా చరిచి విరగబడి నవ్వాడు నాన్న స్నేహితుడు.

ఆయనెందుకు నవ్వాడో నా కర్థం కాలేదు. నాన్నా చెప్పలేదు.

నాకు పెళ్ళీడు వచ్చాక నాన్న తెచ్చిన సంబంధాల్లో ఒకటైన సుభద్రని పెళ్ళి చేసుకున్నాను. సుభద్రని చేసుకోడానికి ఒక ముఖ్యమైన కారణం ఉంది. అది చెప్తే విన్నవాళ్ళు నవ్వుతారు కూడా! సుభద్ర నాన్నగారిది కటకటాల ఇల్లు. ఆ ఇల్లు చూసే నేను సుభద్రని చేసుకో డానికి ఆలోచించవలసింది లేదని చెప్పేశాను. అత్తగారింటికి వెళ్ళినప్పుడు నా కటకటాల్లో కూర్చుని వీధిలో వచ్చే పోయే వాళ్ళని చూసే సరదా తీర్చుకోవచ్చునని ఏ అభ్యంతరం చెప్పలేదు. పెళ్ళయిన తర్వాత అత్తారింటికి వెళ్ళినప్పుడల్లా నా ముచ్చట తీర్చుకుంటూ ఉండేవాడిని. 'ఇదేదో మీలో బలహీనతండి బాబూ!' నవ్వుతూ అంటూ ఉండేది సుభద్ర నా పిచ్చిచూసి. 'కాదు సుభద్రా! చిన్నప్పు డైతే ఏదో సరదా అనుకోవచ్చు! పెద్ద య్యాక కూడా నాకీపిచ్చి ఏమిటి చెప్పు! ఇది నాలో బలహీనత కాకపోతే' అనుకునే వాడిని నేను మనసులో.

నాకు ఒక కొడుకు, ముగ్గురు కూతుళ్ళు. ముగ్గురు కూతుళ్ళకీ పెళ్ళిచేసి అత్తా రిళ్ళకి పంపించేశాను. ఏదో ఒలాగ గడిచే జీతం నాది. నాకు మల్లే చిన్న ఉద్యో గస్థుడు కాకుండా పెద్ద ఉద్యోగం వెలగ బెట్టాలని పెద్ద చదువులు చెప్పిద్దామని ఎంతో ఆశపెట్టుకున్నాను నా కొడుకుమీద. కానీ ఏం లాభం? వాడికి చదువంటలేదు. బిజినెస్ బిజినెస్ అంటూ ఎగబడ్డాడు. ఏదో పర్వాలేదు. బాగానే తింటున్నాడు. సుఖంగా సాగుతున్న సంసారంలో చిచ్చు కాకపోతే నాకీ అపనింద ఏమిటి? మా ఆఫీసులో సొమ్ము పోయింది ఆ నేరం నామీదకొచ్చింది. చెయ్యని నేరంనించి తప్పించుకుందుకు నాకు సాక్ష్యం, ధైర్య సహాయం లేకపోయాయి. మంచివాళ్ళకే శత్రువులెక్కువ. కావలసినంతే అయింది. చెయ్యని నేరం నెత్తిన మోపి, ముచ్చట తీర్చుకోమని కటకటాల్లో కూర్చోపెట్టాడా భగవంతుడు. చిన్నతనంనించీ కటకటా లంటే ఉన్న మక్కువ తీరిపోయింది రంగా!'

నవ్వుతూ చెప్పడం ముగించాడు నారా యణ.

దీర్ఘంగా నిట్టూర్చి జాలిగా చూశాడు రంగడు.

* * *

జైల్లోంచి బయట అడుగుపెట్టిన నారాయణ ఒక్కనిముషం భయంతోనూ బాధతోనూ అంతకంటే ఎక్కువ సిగ్గు తోనూ ఒక్కవక్కగా నిలబడిపోయాడు. జైల్లో గడిపిన తను ఇకనించీ ఊళ్ళో తలెత్తుకు తిరిగేదెలా? ఈ ప్రశ్నకి తృప్తి కలిగించే జవాబు దొరకలేదు. ఏది ఏమైనా తప్పదు. తన భార్యకోసం; కొడుకుకోసం తన ఊరు వెళ్ళాలి. చివరికా నిశ్చయంతోనే రైలెక్కాడు.

తన ఊరు చేరి ఎవరివైపూ తలెత్తి చూడకుండానే గబగబా ఇంటివైపు నడి చాడు. అరుగుమీద కూర్చున్న ఆసామీని చూసి అర్థంకాక అలాగే నిలబడ్డాడు.

'ఎవరు కావాలండీ?' అడిగాడా పెద్ద మనిషి.

తన భార్యపేరూ, కొడుకు సత్యం

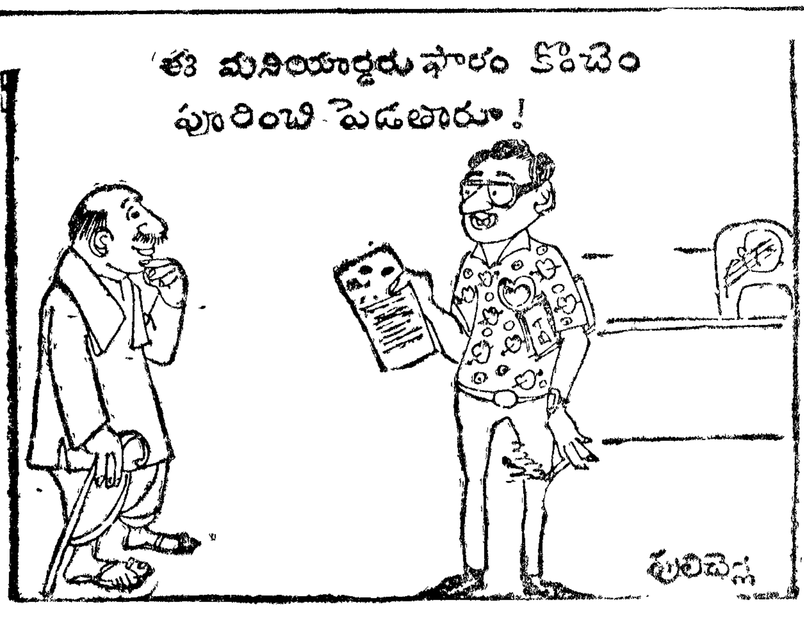

పేరూ చెప్పి 'ఈ ఇంట్లో ఉండాలో' అన్నాడు గొణిగినట్టుగా.

'వాళ్లా! అదిగో ఆ సందులో రెండో ఇల్లే, వేపచెట్టు పక్క ఇల్లే వాళ్లది' అన్నాడాయన పక్క సందులోకి చూపిస్తూ.

సుభద్రరూపం కళ్లముందు కదుల్తుంటే, అడుగులు తడబడుతుంటే ఆత్రంగా ఆ సందులోకి, ఆ ఇంటి ముందుకి చేరాడు నారాయణ.

'ఇదేమిటి ?...ఇది...ఇది కటకటాల ఇల్లు...' అప్రయత్నంగా నారాయణ కాళ్లు ఆ ఇంటిముందు ఆగిపోయాయి.

అప్పుడే లోపల్నించి బయటికి వస్తున్న సత్యం వీధిలో నిలబడిన తండ్రిని చూసి పరుగులాంటి నడకతో వచ్చాడు.

'రా! నాన్నా! అలా నిలబడిపోయావేంటి ? ఇదే మనిల్లు.'

అప్రయత్నంగా సత్యంవెంట లోపలికి నడిచాడు నారాయణ.

'అమ్మా! నాన్న వచ్చాడు' సత్యం కేకతో బయటకివచ్చిన సుభద్ర ఆనందంలో మాటలు కరువై మూగగా గుమ్మంలో నిలబడిపోయింది. ఆప్యాయంగా భార్యవంక చూసి చిరునవ్వు నవ్వాడు నారాయణ. బదులుగా సుభద్రకళ్లు వెలుగు నింపుకుని వెదజల్లాయి నవ్వులు.

నువ్వు విడుదలయ్యే రోజు నేను ఆ ఊరొద్దామనుకున్నాను నాన్నా. అనుకున్న దానికంటే ముందే విడుదల చేసినట్టున్నారు. కానా!' తండ్రి మీదున్న భక్తి, విశ్వాసం మరెవరి మీదా లేవు సత్యానికి.

'ముందు కాఫీ ఇచ్చి స్నానానికి నీళ్లు పెడతాను' అంటూ లోపలికి వెళ్లింది సుభద్ర.

'కూర్చో నాన్నా' అక్కడే ఉన్న పడక్కుర్చీ చూపించాడు సత్యం.

'నీకు కటకటాల ఇల్లంటే ఇష్టం కదు నాన్నా! నాకు వ్యాపారంలో లాభాలు బాగానే వస్తున్నాయి. ఈ ఇల్లు అమ్మకానికొచ్చింది. అంత డబ్బూ ఒక్కసారే ఇవ్వక్కర్లేదన్నాడు ఇంటాయన. మంచివాడు. ఆలస్యం చేసినకొద్దీ ఇంటి రేటు పెరిగిపోవచ్చు. అందుకని మొన్ననే కొనేశాను. నిన్న మంచిరోజని మనాం ఈ ఇంట్లోకి మార్చేశాం' తృప్తిగా తండ్రి కళ్లల్లోకి చూశాడు సత్యం.

[illegible] ఆశ్చర్యానికి [illegible] కాదనుకున్నాడు నారాయణ.

'ఒక విధంగా నా మంచికే మన్నీ ఇల్లు కొన్నావేమోరా సత్యం. జైల్లో ఉండి వచ్చిన నేను, దొంగనని అనవసరంగా పేరు తెచ్చుకున్న నేను ఊళ్లో తలెత్తుకు తిరిగేదెలా? నలుగుర్లోనూ నడిచేదెలా! అని మథన పడుతున్న నాకు మార్గం చూపించావు. ఇన్నాళ్లు ఆ కటకటాల్లో గడిపి వచ్చాను. ఇప్పుడింక సిగ్గుపడుతూ, బాధపడుతూ ఊళ్లో తిరగక్కర్లేకుండా, వీధిలో వచ్చే పోయే వాళ్లని చూస్తూ ఈ కటకటాల్లో కూర్చుని జీవితాంతం గడుపుతాను. ఆ కటకటాల్లో ఉండిన కొన్నాళ్లు మాత్రమే. దానికి [illegible] నలుగుర్లోనూ మొహం చూపలేక జీవితాంతం ఉండిపో ఈ కటకటాల్లో' అన్నం కంటే ముఖ్యం అభిమానం అనుకునే నారాయణ మనసులో అనుకున్నాడా మాటలు.

పడక్కుర్చీలో వెనక్కి వాలి కళ్లు మూసుకున్నాడు.

కళ్లు మూసుకున్నా కనిపించి నవ్వుతోంది కటకటాలు.

మంచి అభిరుచిగల వారికి

పంకజ్

మూడు రత్నాలను అర్పిస్తోంది!

• పంకజ్ సాండల్ డీలక్స్ • పంకజ్ సాండల్

• పంకజ్ బృందావన్

సాటి లేని పరిమళం, మేటి రకం
ఉన్నత అభిరుచులు గల వారిని
సంపూర్ణంగా తృప్తి పర్చగలవు.

పంకజ్ సోప్స్ అండ్ ఆయిల్ మిల్స్
కొచ్చిన్

ఆంధ్రప్రదేశ్ డిస్ట్రిబ్యూటర్సు :
(మెసర్స్ కె. వి. నారాయణ రావు అండ్ సన్స్)
పి. బి. నెం. 16, విజయవాడ-1.